

Ο "Αρχοντοχωριάτης", όπως κάθε μεγάλη κωμωδία, μας βοηθά να κοιτάξουμε τον εαυτό μας. Στήνει μπροστά μας ένα κάτοπτρο για τη ματαιοδοξία και τις φαντασιώσεις μας. Η χρονική απόσταση που μας χωρίζει από το κείμενο δεν πρέπει να μας ξεγελά. Όπως δεν πρέπει να μας παραπλανά το ιστορικο-κοινωνικό πλαίσιο μέσα στο οποίο γράφτηκε το έργο και στο οποίο άμεσα αναφέρεται.

Η γλυκιά τρικυμία της ανθρώπινης ψυχής και το διαχρονικό πρόσωπο της ανθρώπινης αδυναμίας ξεπερνούν τα ιστορικά συμφραζόμενα. Από τη Γαλλία του Λουδοβίκου ΙΔ' ως τους δημοκρατικούς καιρούς μας πολλά έχουν αλλάξει, κοσμογονικές μεταβολές έχουν επισυμβεί. Αλλά η ανάγκη του κυρίου Ιορδάνη (δηλαδή, του καθενός από μας) να βγει από τον εαυτό του, να αλλάξει ρόλο μέσα στη γενικότερη κοινωνική κωμωδία είναι πάντα εδώ. Είναι αυτή που μας εκθέτει στην εκμετάλλευση και στη γελοιοποίηση, αλλά και μας ανοίγει συγχρόνως το δρόμο της πικρής αυτογνωσίας.

Ο Μολιέρος, όπως κάθε μεγάλος συγγραφέας, ξέρει να είναι ανελέητος και συνάμα τρυφερός απέναντι στην ανθρώπινη μικρότητα. Η ματιά του λειτουργεί αποκαλυπτικά και λυτρωτικά ανεξαρτήτως εποχών και, πάνω απ' όλα, παραμένει μια σταθερή πηγή ευφροσύνης.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΜΟΛΙΕΡΟΥ Ο ΑΡΧΟΝΤΟΧΩΡΙΑΤΗΣ

Ο Γάλλος κωμωδιογράφος (1622-1673), που σε λιγότερο από είκοσι χρόνια οδήγησε το Γαλλικό θέατρο της εποχής του στην κορυφή της πυραμίδας του Ευρωπαϊκού θεάτρου, προσέφερε στις επερχόμενες γενιές έργα μοναδικά και αξεπέραστα. Προϋπόθεση για κείνον ήταν το έργο να αρέσει στο κοινό που συνήθιζε να πηγαίνει θέατρο για να διασκεδάσει, αλλά συχνά και για να εκτονωθεί από τα καθημερινά προβλήματα.

Ο *Αρχοντοχωριάτης* γράφτηκε το 1670 κατόπιν παραγγελίας του Λουδοβίκου ΙΔ' και χαρακτηρίζεται από τον ίδιο τον συγγραφέα ως κωμωδία - μπαλέτο. Πρόκειται για ένα είδος ψυχαγωγίας που ανθούσε ιδιαίτερα στην Αυλή του Λουδοβίκου ΙΔ', ένα κράμα λόγου, μουσικής, τραγουδιών και χορού, στο οποίο συνήθως συμμετείχαν ο βασιλιάς και οι αυλικοί του.

Σε αυτό το μιούζικαλ της εποχής του, ο Μολιέρος προχωρεί σε μια καυστική σάτιρα του νεοπλουτισμού και της αστικής τάξης που προσπαθεί να μιμηθεί την υψηλή κοινωνία, μαϊμουδίζοντας τρόπους, συνήθειες και συμπεριφορές φτάνοντας στα όρια του γελοίου. Στον *Αρχοντοχωριάτη*, ο σημερινός

θεατής εύκολα μπορεί να αναγνωρίσει στο πρόσωπο του κυρίου Ιορδάνη πολλά ομοιότυπα της σύγχρονης κοινωνικής ζωής αλλά και να βρει αναλογίες με την εποχή μας, μέσα από την σάτιρα που παραμένει αναλλοίωτη.

ΘΕΑΤΡΟ ΠΡΟΣΚΗΝΙΟ

Μετάφραση-Σκηνοθεσία: **Βασίλης Παπαβασιλείου**
Σκηνικά- Κοστούμια: **Μαρί-Νοέλ Σεμέ**
Μουσική: **Δημήτρης Παπαδημητρίου**
Χορογραφίες: **Χάρης Μανταφούνης**
Φωτισμοί: **Αντώνης Παναγιωτόπουλος**
Βοηθός σκηνοθέτη: **Γιάννης Καλαβριανός**
Βοηθός χορογράφου: **Ευριδίκη Καββαδία**

Τους ρόλους ερμηνεύουν
Γιάννης Μπέζος - Κύριος Ιορδάνης
Ναταλία Τσαλίκη - Κυρία Ιορδάνου
Περικλής Μουστάκης - Δοράντης
Ελένη Κοκκίδου - Νικολέτα
Νίκη Παλληκαράκη - Δοριμένη
Ηλίας Ζερβός - Μουσικοδιδάσκαλος
Γιώργος Ψυχογιός - Χοροδιδάσκαλος
Χρόνης Παυλίδης - Κοβιέλος, Οπλοδιδάσκαλος
Γιώργος Γλάστρας - Κλεόντης
Κίκα Γεωργίου - Λουκίλη
Γιάννης Χαρίσης - Δάσκαλος φιλοσοφίας
Κωστής Δαμάκης - Αρχιμόδιστρος, Υπηρέτης
Αλέξανδρος Παρίσης - Λακές, Υπηρέτης